

Raportul festivalului anarho-feminist „LoveKills #2”

Love Kills

2007

Organizarea festivalului LoveKills a fost de departe cea mai mare provocare pentru colectivul LoveKills până în momentul de față. Având în vedere faptul că acest colectiv este împărțit în trei orașe diferite, punerea în practică a ideilor, coordonarea dar în primul rând comunicarea sunt destul de dificile de fiecare dată.

A doua ediție a festivalului LoveKills a fost cea mai însemnată realizare a colectivului și sperăm a scenei anarcho-feministe (deși considerăm că nu există deocamdată o astfel de scenă, dar poate acesta va fi un bun început). În comparație cu prima ediție a festivalului, anul acesta am reușit în cele din urmă să organizăm un festival așa cum ne închipuim noi că este un festival. Adică, bazat pe ateliere și discuții, mai multă informație despre perspectivele feministe și nu doar concerte punk, băutură, distracție și destrăbălare având în spatele tău o grămadă de postere reprezentând lupta femeilor din toată lumea, iar nimeni nu vorbește despre aceste subiecte și nimănui nu îi pasă că acesta ar trebui să fie un spațiu unde sexismul/rasismul/homofobia/macho-ismul nu sunt acceptate (aspecte pe care am vrut să le evităm în această a doua ediție).

Problemele cu care ne-am confruntat în timpul organizării dar și desfășurării festivalului erau de așteptat, de vreme ce cunoaștem foarte bine scena d.i.y. locală, însă acesta a fost defapt motivul pentru care am considerat că un asemenea eveniment este într-adevăr necesar. Una dintre cele mai mari „surprize” a fost aceea că majoritatea băieților din scenă nu numai că nu au apărut la festival însă nu au manifestat nici un interes față de el, încă de la început, în schimb au dat dovadă de ignoranță și l-au considerat „o pierdere de vreme” (ca întreaga problematică anarcho-feministă). Am avut parte de aceeași reacția și din partea multor fete de asemenea. Majoritatea fetelor nu numai că nu sunt apropiate de ideile anarcho-feministe, dar în mod paradoxal le disprețuiesc și le resping.

Unul dintre aspectele care trebuie menționate este reacția unor fete sau grupuri de fete care se consideră apropiate de feminism sau chiar feministe. Aceste persoane nu au arătat nici un interes față de festival sau față de ceea ce facem în general, deoarece nu le-am contactat personal, adică nu le-am invitat nominal, nu le-am invitat să participe ca și grup/individ la festivalul nostru. Același lucru s-a întâmplat cu alți câțiva activiști care așteptau o chemare directă/personală.

Pe parcursul organizării acestui festival (din momentul conceperii, în timpul desfășurării și până ce s-a încheiat) am avut parte de anumite reacții ciudate sau să spunem dubioase, din partea unor oameni care s-au implicat și care au intenționat să ne ajute. Exercițarea puterii pe care vor să o dețină, aroganța, încercarea de a ne intimida sau de a ignora complet poziția noastră față de felul în care acest festival ar trebui să arate din punctul nostru de vedere; toate acestea în momente în care unele dintre noi ne-am simțit oarecum vulnerabile datorită stresului și presiunilor care veneau de pretutindeni.

Era prima dată când organizam un festival cu participare internațională, drept urmare majoritatea experiențelor legate de organizarea festivalului erau experiențe noi. Prea multe lucruri au fost aruncate pe umerii noștri, prea multe reproșuri, prea multă critică, când responsabilitatea nu ar fi trebuit să fie pe de-a întregul a „NOASTRĂ” (a colectivului), ci ar fi trebuit să fie responsabilitatea absolut a fiecărei persoane care a fost acolo (fie că era vorba de organizatori sau participanți sau simplii vizitatori pentru scurt timp)... dacă încă mai îndrăznim să spunem că avem convingeri d.i.y. Însă nu a fost așa nici pe departe, a trebuit să îi rugăm în mod insistent pe oameni (cei din scena autohtonă) să ne ajute cu diferite lucruri cum ar fi gătitul, așteptarea și aducerea oamenilor din alte țări, curățarea locului și așa mai departe...

A trebuit să ne confruntăm la un moment dat și cu anumiți „MAN-arhiști” care sub influența alcoolului s-au comportat ca niște „ghiolbani” de ultimă speță. Era o situație care ne demonstra clar că scena este mizerabilă! Și totuși, cei ignoranți refuză încă să vadă sau să recunoască acest lucru!!!

Părțile cu adevărat bune au însă un impact mai mare. Din fericire au fost destule aspecte pozitive care au reieșit din acest festival în cele din urmă. De exemplu, am văzut oameni noi care s-au implicat, băieți și fete mai tineri care și-au arătat interesul față de anarcho-feminism, am avut prieteni care au călătorit 16 ore pentru a ne arăta sprijinul pe care ni-l oferă și sensibilitatea față de subiectul festivalului și față de tot ce am vrut să facem, doar pentru câteva ore apoi fiind nevoiți să plece, am primit atât de

multă energie pozitivă și feed-back din partea oamenilor din alte țări care nu aveau nici o idee despre scena din România, apreciem foarte mult sprijinul și solidaritatea tuturor acestora.

Ne-am simțit foarte bine datorită locului, datorită atmosferei – în cea mai mare parte a timpului, datorită relațiilor care s-au stabilit între oameni, datorită flexibilității programului și a celor care au prezentat workshop-urile, datorită prânzului vegan delicios, camping-ului, apusului și răsăritului de soare, barului nostru « temporar autonom », petrecerii, nopții cinematografice târzii.

Din discuțiile pe care le-am purtat cu oamenii (mai ales cei din România) care au venit și au fost interesați de workshop-uri și de grupurile de discuții, am ajuns la concluzia că efortul s-a meritat și că privit în ansamblu festivalul a avut un impact destul de puternic asupra scenei. Aceasta ne-a determinat să ne gândim la următoarea ediție de anul viitor, având acum experiența aceasta sperăm să evităm acele aspecte care au făcut să fie atât de dificilă (și adesea neplăcută) această ediție.

Felul în care analizăm desfășurarea acestui festival cu absolut orice aspect a implicat el, este 100% subiectiv, personal, dar preferăm să prezentăm astfel lucrurile de vreme ce considerăm categoric că personalul nostru este și întotdeauna va fi politic!!!

Mai jos aveți o scurtă descriere a festivalului: unde, când și cum s-a desfășurat:

Festivalul LoveKills a avut loc în perioada 6-7 iulie 2007 în apropiere de Timișoara. Locația a fost un aeroport utilitar, situat la doi kilometri depărtare de oraș. A fost un spațiu imens, în care am avut la dispoziție o cameră spațioasă pentru work-shops, cabine de duș, loc de campare și parcare și un spațiu larg pentru activitățile desfășurate în aer liber. Festivalul LoveKills a fost primul eveniment anarha-feminist care nu s-a centrat pe concerte (punk), ci pe workshop-uri și discuții pragmatice. Acesta ar putea fi motivul pentru care nu prea multă lume și-a arătat interesul față de festival. Au fost aproximativ cincizeci de oameni care au luat parte la activități, oameni din Austria, Germania, Croația, Ucraina, Grecia, Anglia și câțiva din România.

În România oamenii nu au o reacție pozitivă când întâlnesc termenul „feminism” în general, dar cu atât mai mult când se face referire la „anarha-feminism”, dar asta poate pentru că oamenii au idei preconcepute sau pentru că nu au nici cea mai vagă idee despre acest subiect. Acesta a reprezentat defapt scopul festivalului: a face cunoscut anarha-feminismul în România. Foarte puțini oameni din România (mai ales din Timișoara) au venit să participe la workshop-uri, foarte mulți au fost interesați doar de petrecere.

Iată cum s-a desfășurat festivalul:

Vineri, 6 iulie. Majoritatea oamenilor care și-au anunțat participarea au ajuns cu bine sau cu ceva experiențe neplăcute pe drum. Prima zi a festivalului a început puțin mai târziu decât era plănuțit, dar acest aspect a fost convenabil pentru toată lumea, de vreme ce nu suntem la școală și nu trebuie să respectăm un program rigid. Primul workshop a început la ora 13, « CATEGORII NEMARCATĂ ȘI CHESTIUNEA PUTERII », după acest prim workshop am avut o pauză pentru un prânz vegan delicios, iar apoi am continuat cu câteva activități de JONGLARE afară, în aer liber, iar apoi a avut loc grupul de discuții « MANIFESTĂRI GLOBALE ȘI LOCALE ALE SEXISMULUI ». Ultimul grup de discuții a fost despre « STATUL – FASCISM MODERN », însă alte câteva discuții adiționale despre migrație și violență instituționalizată au avut loc. Pentru prima seară am sărit peste filmele programate deoarece ultimele discuții s-au încheiat în jurul orei 22. Au fost de asemenea câteva workshop-uri anulate din diverse motive. După o zi plină de discuții cei prezenți s-au distrat la petrecere, dansând, făcând schimb de impresii, experiențe și opinii sau pur și simplu stând de vorbă pe lângă bar.

Sâmbătă, 7 iulie. A doua zi a festivalului a început de asemenea un pic mai târziu decât era prevăzut, cu workshop-ul „MITURI ȘI REALITATE: TRAFICUL DE CARNE VIE”, fiind urmat de un alt prânz vegan delicios. « EXPERIENȚA ȘI POLITICA VIOLENȚEI SEXUALE » a fost următorul grup de discuții și ziua s-a încheiat cu workshop-ul « BARBIE – Z MBET ÎN PLASTIC ». După ce toate discuțiile s-au încheiat, ne-am rezervat cinci minute pentru a ne lua rămas bun și pentru a saluta toată lumea prezentă dar mai ales pentru a le mulțumi celor care au făcut posibil ca acest festival să aibe loc; am cerut de asemenea câteva opinii și sfaturi pentru a putea organiza festivalul mai bine data viitoare. Pentru cea de a doua seară am considerat că ceva filme și documentare ar fi mai potrivite, în loc de

petrecere, și din moment ce oamenii care erau de față și-au exprimat de asemenea preferința pentru filme, am decis să punem filme pentru tot restul nopții. Dar din nefericire majoritatea oamenilor erau foarte obosiți, și nu am avut șansa să arătăm decât « VAGINA MONOLOGUES » și un documentar despre squatting din Amsterdam, următorul ar fi trebuit să fie documentarul despre Emma Goldman (mai aveam încă alte câteva filme interesante, în afară de acestea), dar am fost nevoiți să oprim proiecțiile de vreme ce era deja foarte târziu iar oamenii începuseră să adoarmă.

Pe parcursul celor două zile, în holul principal au fost prezentate distribuții anarhiste (din diferite țări) cu o cantitate considerabilă de informație despre anarha-feminism în diferite limbi: franceză/germană/engleză/română... Pe pereții holului a fost prezentată de asemenea o expoziție având ca tematică drepturile animalelor, expoziție a unei activiste din București.

Puteți afla mai multe amănunte despre workshop-uri, grupurile/indivizii care le-au prezentat și distribuțiile prezente, pe site-ul nostru web: <http://www.aro.ecobytes.net/lovekills/>

Importanța acestui festival va fi văzut în viitor – dacă va avea continuitate. Oamenii trebuie să fie informați despre problemele cu care se confruntă femeile și despre lupta care trebuie dusă pentru a rezolva aceste probleme. Este imposibil să fii anarhist fără să fii feminist! Lupta de eliberare a femeilor trebuie să fie lupta împotriva Statului, care este gardianul și protectorul societății patriarhale, a capitalismului și a tuturor ierarhiilor și nedreptăților din această lume. (Aceasta a fost principala idee a Colectivului LoveKills, când ne-am hotărât să organizăm acest festival.)

SCOPUL NOSTRU ESTE O SOCIETATE A LIBERTĂȚII INDIVIDULUI!!!

Biblioteca Anarhistă

Love Kills
Raportul festivalului anarho-feminist „LoveKills #2”
2007

Pre luat la 16.12.2022 de la <https://lilith-lovekills.blogspot.com/>

ro.theanarchistlibrary.org